

ת"פ 400/10/16 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו עוקל

בית משפט השלום בירושלים

18 נובמבר 2018

ת"פ 400-10-16 מדינת ישראל נ' אבו

עוקל(אחר/נוסף)

פלא 141366/17

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ענף תביעות

משטרת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף אבו עוקל

ע"י ב"כ עוה"ד רמזי קטילאת

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

1. כנגד הנאשם, תושב ירושלים, יליד שנת 1995, הוגשו שני כתבי אישום: הראשון בת"פ 400-10-16 והשני בפל"א 141366/17.

מכתב האישום הראשון עולה, כי בתאריך 23.09.16 בין השעות 07:30 ל-13:30 בדירה בשכונת עיסוואיה בירושלים (להלן: הדירה) התפרץ לבית משפחת אבו סעד בכוונה לבצע גניבה. בנוסף נטל ונשא הנאשם דבר הניתן להיגנב בלי הסכמת הבעלים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע.

באותן נסיבות, נכנס הנאשם לדירה דרך חלון חדר השינה וגנב מהדירה כסף מזומן בסך 10,500 ₪ כאשר 10,000 ₪ אשר היו מונחים בתוך מעטפה גנב מתוך ארון הבגדים אשר בחדר השינה של המתלוננת, ו-500 ₪ נוספים גנב מקופות החיסכון של הילדים אשר היו בחדר הילדים.

בכתב האישום השני הואשם בהפרת הוראה חוקית. כנגד הנאשם עמד צו בית המשפט למעצר בית החל מהשעה 19:00 ועד לשעה 6:00. יצוין, כי צו זה ניתן לאחר שבית המשפט הקל תנאים קודמים, מחמירים יותר, אשר עמדו כנגד הנאשם. בתאריך 30.03.2017 בשעה 23:35 בערך, כאשר הצו עומד בתוקפו, נתפס הנאשם ברחוב עותמאן אבו עאפן בשכונת וואדי-ג'וז בירושלים, כאשר הוא מפר את הצו. באותן נסיבות נתפס הנאשם מחוץ לבית כאשר הוא יושב ברכב מספר 9474218 עם שלושה נוספים כאשר הם שותים אלכוהול.

2. בדיון מיום 28.06.2018, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, הורשע הנאשם על פי הודאתו, בעבירות של התפרצות לדירת מגורים בכוונה לבצע גניבה, עבירת גניבה והפרת הוראה חוקית לפי סעיפים 406ב', 384

ו-287(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בהסדר הטיעון סוכם, כי הנאשם ישלח לשירות המבחן להכנת תסקיר. המאשימה התחייבה לעניין העונש שלא לדרוש יותר מ-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. הוסכם, כי הסנגור יהיה חופשי בטיעונו. ב"כ הנאשם ביקש שהתסקיר יבחן את שאלת ההרשעה, וכן ביקש לשלוח את הנאשם לממונה על עבודות שירות להכנת חוות דעת.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הכין שני תסקירים בעניינו של הנאשם. האחד מיום 03.01.2018 והשני מיום 17.10.18. שני התסקירים סקרו את מסכת חייו של הנאשם, הבעת חרטה על מעשיו, השתתפות בתכנית גפ"ן, הערכת סיכון לחזרה על עבירה והסיכוי לשיקום.

מהתסקירים עולה, כי הנאשם רווק ללא עבר פלילי, הוא בן להורים גרושים אשר עבר חוויות קשות במהלך הליך הגירושין הקשה של הוריו. בהיותו בן 11 שנים גורש אביו לירדן ואימו נשארה בארץ. בעקבות כך היה הנאשם קרוע בין שני עולמות, בין אביו שבירדן לבין אימו בארץ. בהיותו בן 17 עבר הנאשם להתגורר עם אביו בירדן מתוך תקווה כי אביו יתמוך בו, אך ציפיות אלה התבדו. לאחר שהות של כארבע שנים בירדן ביקש הנאשם לחזור לישראל משום שלדבריו חש בדידות בירדן, וכן על מנת לסייע לאמו בפרנסתה. כששמע אביו כי ברצונו לשוב לישראל זרק ושרף את חפציו ומאז נותק הקשר ביניהם. התסקיר מציין כי להערכתו, ברקע לביצוע העבירה בידי הנאשם עמדו מניעים כלכליים ורגשיים כתוצאה מנסיבות חייו הקשות.

יצוין, כי הנאשם הביעה חרטה ובושה על מעשיו, הוא לקח אחריות מלאה עליהם.

בהערכת הסיכון לחזרה על העבירה והסיכוי לשיקום - נכתב כי בנסיבות חייו הקשות של הנאשם יש כדי להוות גורם סיכון לחזרה על העבירה. עם זאת, מציין התסקיר כי העובדה שהנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה ובושה עליהם, העובדה שגילה אמפתיה כלפי הנאשם וההליך המשפטי שעבר, המהווה עבורו חידוד גבולות האסור והמותר, כל אלה מהווים מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

תוכנית גפ"ן והסכם איחוי פגיעות - בתאריך 12.08.2018, במסגרת שירות המבחן, השתתף הנאשם בתוכנית גפ"ן. במסגרת התוכנית נפגש הנאשם עם נפגעת העבירה וחתם עימה על הסכם איחוי פגיעות. מפרוטוקול הפגישה בין הנאשם לנפגעת העבירה עולה, כי במהלך המפגש ביטאה נפגעת העבירה בפני הנאשם את הטראומה הקשה שהיא חווה מיום ביצוע העבירה, הפגיעה הקשה בתחושת הביטחון האישי שלה ושל ילדיה וההשלכות הרגשיות והפחדים שיצרו מעשי העבירה אצלם. הנפגעת שאלה את הנאשם שאלות שנותרו אצלה פתוחות כדי לקבל תמונה מלאה של השתלשלות מעשיו בניסיון להשיב לעצמה תחושת שליטה מסוימת. הנאשם הקשיב קשב רב ובאמפתיה רבה. הוא סיפר לנפגעת את קורות חייו, ועל בדידותו והחסר הרגשי שנמצאו לדבריו ברקע הדחף לביצוע העבירה. הנאשם הביע בפני הנפגעת בושה וחרטה על מעשיו וצער על הפגיעה בה ובילדיה. הנאשם הביע רצונו לתקן את הנזק שגרם ולהשיב את הכספים שגנב. במסגרת התוכנית חתמו הצדדים על הסכם איחוי פגיעות לפיו ישלם הנאשם לנפגעת סך ₪ 15,000 בשמונה תשלומים.

בתסקיר המשלים מתאריך 17.10.2018 מציין שירות המבחן, כי מדובר בבחור צעיר, ללא עבר פלילי קודם, אשר לקח אחריות על מעשיו. לפי התסקיר, על לקיחת האחריות מעידה השתתפותו בתוכנית גפ"ן וחתימתו על הסכם איחוי הפגיעות; העובדה כי כבר שילם שלושה מתוך שמונה התשלומים שהתחייב, הבעת הבושה והחרטה על מעשיו,

האמפתיה שהביע כלפי נפגעת העבירה וילדיה ונכונתנו לשלם את הנזק שגרם בתוספת פיצוי, כל אלה מעידים כי הנאשם שואף לנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי. לאור האמור ממליץ שירות המבחן שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר, אף לא כזה שירוצה בעבודות שירות. לדעת שירות המבחן, הטלת עונש כזה עלולה להביא להשלכות קשות על חייו של הנאשם ועל יכולתו לעמוד במחויבותו כלפי נפגעת העבירה. לפיכך ממליץ התסקיר לבית המשפט להטיל על הנאשם של"צ בהיקף נרחב שיעמוד על 280 שעות.

יצוין, כי חרף ההסכמה אליה הגיעו הצדדים, שירות המבחן נמנע מלהתייחס בשני התסקירים שהוכנו לשאלת הרשעתו של הנאשם, וטוב עשה, שכן חומרת העבירות אינה מצדיקה אי הרשעה בדין.

חוות הממונה

4. ביום 15.08.2018 ניתנה חוות דעת המומחה לעניין התאמת הנאשם לביצוע עבודות שירות. חוות דעת המומחה קובעת כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, ניתנה חוות דעת רופא המאשרת מסוגלתו לביצוע העבודות ונכתב כי "שולל שימוש בסמים ו/או אלכוהול". הנאשם הביע הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות והוסברו לו תנאי הריצוי.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת עבירות הרכוש בהן הודה הנאשם, מידת השפעתן על הסדר הציבורי ועל תחושת הביטחון הכללית, ועל ההפסדים הכלכליים הנגרמים בגין למשק. באשר לעבירת הפרת ההוראה החוקית טענה כי בעשותו כן פגע הנאשם ביכולת אכיפת הדין של בתי המשפט ובכך ביזה את רשויות החוק.

לעניין ההרשעה טענה ב"כ המאשימה כי אין להיעתר לבקשתו של הנאשם לבטל הרשעתו משום שלאור מעשיו של הנאשם לא מתקיימים התנאים המצטברים לביטול הרשעה על פי **הלכת כתב**, נוכח חומרת העבירה והפגיעה הקונקרטית בנאשם. לעניין חומרת העבירה שבה וטענה המאשימה לחומרתן אשר מביאה בהכרח למסקנה כי לא מתקיים התנאי הראשון בפס"ד כתב. לעניין התנאי השני - הפגיעה הקונקרטית בנאשם, עמדת המאשימה היא שטענתו של הנאשם כי הרשעה תפגע בפרנסתו לא הוכחה, ומשכך לא מתקיים גם התנאי השני. לעניין זה הפניה ב"כ המאשימה לרע"פ 5949/17, אשר בו חיזק לדבריה בית המשפט את הקביעה ההלכתית כי על נאשם המבקש אי-הרשעה להוכיח נזק קונקרטי הנתמך במסמכים, דבר שלא נעשה בעניינו. עוד נטען כי ביטול ההרשעה תפגע בהרתעת הנאשם ובהרתעת הרבים.

לנוכח הקשר בין שני כתבי האישום, מבקשת ב"כ המאשימה לקבוע מתחם אחד לכל העבירות. לשיטת ב"כ המאשימה מתחם הענישה הראוי לנאשם הוא בין 13 ל- 35 חודשי מאסר בפועל. מפנה לרע"פ 3058/18, לרע"פ 28478/04/13, ולרע"פ 56652/11/12.

ב"כ המאשימה מפרטת את חומרת העבירות וכן את מידת פגיעתן הרבה בנפגעת העבירה ובילדיה. כמו כן מציינת את העובדה ששירות המבחן מציין מסוכנות של הנאשם שישב על העבירות. מנגד, מציינת את לקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו, הבעת החרטה והבושה, ההשתתפות בתוכנית גפ"ן והעדר העבר הפלילי. לאור האמור, ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם

5. בראשית דבריו ציין ב"כ הנאשם כי כתב האישום הוגש לפני כשנתיים. לטענתו, מעשה ההתפרצות לא כלל תחכום חריג או נסיבות בעלות חומרה יתרה. הנאשם נכנס לדירה דרך חלון פתוח לאחר שככל הנראה היה בידו מידע כי בדירה יש סכום כסף. לטענתו, הנאשם לא גרם נזק על מנת להיכנס אל הדירה. הוא מציין, כי על אף דבריו אלה, אין הנאשם מקל ראש במעשיו והוא מכיר בחומרתם, הודה בהם והביע חרטה. באשר לעבירת הפרת ההוראה החוקית, טוען ב"כ הנאשם כי מדובר בתיק שקשור באופן ישיר לעבירת ההתפרצות וכי הוא תולדה שלו. לדבריו, ההפרה הייתה מינורית וחד פעמית ובוצעה בסמוך למקום מעצר הבית. עוד מציין, כי מזה שנתיים נתון הנאשם תחת תנאים מגבילים המצרים את צעדיו ומגבילים את יכולתו להשתכר כפי שגם עולה לדבריו מתסקיר המבחן. מבקש לתת משקל לעובדה כי במשך חצי שנה היה נתון הנאשם תחת תנאי מעצר בית מלא. לטענתו, הליך הצדק המאחה המוצלח שעבר הנאשם אינו דבר שבשגרה ואינו קורה דבר יום ביומו בתיקים מסוג זה. הסנגור הפנה לפסיקה של מקרים בהם על אף שלא השתתפו הנאשמים בהליך של צדק מאחה נמנע בית המשפט מלגזור עליהם מאסר בפועל. עוד לדבריו, בידו פסיקה לפיה נמנע בית המשפט מהרשעת נאשמים אך בשל גילם הצעיר על אף שלא עלה בידם להוכיח "נזק קונקרטי". נטען, כי בשעת ביצוע העבירות, וגם כיום, הנאשם הוא בחור צעיר, ללא עבר פלילי, ולחובתו לא נפתחו תיקים נוספים. לשיטתו, כאשר מחברים עובדות אלה יחד עם תסקיר המבחן והליך הצדק המאחה, יש להימנע מהטלת מאסר, אף כזה שירוצה בעבודות שירות, וכן יש לשקול בחיוב ביטול ההרשעה. מפנה שוב להליך הצדק המאחה שכלל תשלום הכסף שנגנב בתוספת פיצוי, ולעובדה כי הנאשם עמד בכל התשלומים שעד כה חל מועד פרעונם. הסנגור הפנה לעפ"ג 14167/10/15, ת.פ. 20930/04/15, ת.פ. 41072/03/14, ת.פ. 28432/11/11.

6. בסיום דבריו שב וציין ב"כ הנאשם, כי לנאשם זו ההיתקלות הראשונה עם מערכת המשפט, וכי לאירוע בכללותו היה אפקט מרתיע כלפי הנאשם. הוא הביע חרטה ועבר הליך של צדק מאחה באופן מוצלח. לדבריו, ההליך שעבר הנאשם עם שירות המבחן הוא הליך חיובי ביותר שאין דומה לו בתיקים כגון אלה. לשיטתו, זהו מקרה שמצדיק מתן משקל מכריע לשיקולי השיקום וזאת לאור התוצאות הצפויות מהטלת מאסר על הנאשם, ולו במאסר שירוצה בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הפנה לדברי שירות המבחן כי מאסר, ואף כזה שירוצה בעבודות שירות עלול לגרום להשלכות קשות על חייו של הנאשם, המשך תפקודו ותעסוקתו ויכולתו לעמוד בהתחייבויותיו. עוד ציין, כי לנאשם אין גב תומך ממשפחתו. בסיום דבריו מבקש ב"כ הנאשם מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ביחס לענישה ולשקול בחיוב את ביטול ההרשעה.

דבר הנאשם בטיעונים לעונש

7. בדבריו האחרונים לבית המשפט ציין הנאשם, כי טעה טעות מרה ומאז הוא מנסה לתקן דרכיו ועושה כל המאמץ לתקן את הטעות שעשה. ידוע לו שעשה טעות גדולה כלפי המשפחה, כלפי הציבור וכלפי הרכוש. כמו כן הוא מודע לטעות בכך שהפר את תנאי מעצר הבית. הוא ביקש עזרה וביקש מבית המשפט שיסלח לו.

דין והכרעה

שאלת אי ההרשעה

8. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הכללים בסוגית ההרשעה. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר הדין לתוצאה של אי הרשעה, רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה (רע"פ 432/85 **רומנו נגד מדינת ישראל**). ההלכה הפסוקה קובעת, כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהתקיים שני תנאים מצטברים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פ"ד נב (ד) 337).

בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי הימנעות מהרשעה הנה בגדר "חריג שבחריגים" והיא תעשה במקרים יוצאי דופן. עוד נקבע, כי עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם.

אך לאחרונה, שב בית המשפט המחוזי והדגיש בפסק דינו (ע"פ 64851-12-17 **ינון נגד מדינת ישראל**, מפי כב' ס' הנשיא יורם נועם, ר' פרידמן פלדמן ו-א' אברבנאל) כי שאלת הנזק הקונקרטי נבחנת באורח ספציפי בכל מקרה ומקרה.

אשר לענייננו - ראשית, כפי שציינתי לעיל, שירות המבחן אשר התבקש להתייחס לסוגיה זו, לא עשה כן וטוב שכך. שנית, בחינה מדוקדקת של המקרה שלפנינו מעלה, כי הוא אינו עונה על אחר התנאים שנקבעו בהלכת כתב המפורסמת. על כן, סבורני, כי אין כל בסיס לסיום ההליך ללא הרשעה בדין.

מתחם העונש ההולם

9. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע מתחמי העונש ההולם למעשים אשר בוצעו על ידי הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה. ב"כ המאשימה פירט בטיעונו את מידת פגיעת הרבה בערכים המוגנים הנפגעים בגין עבירת התפרצות למקום מגורים. התכלית היא הגנה על קניינו ורכושו של הפרט, על פרטיותו וכן על תחושת הביטחון האישי שלו בתוך ביתו שאמור להיות מבצרו. כמו כן יודגש, כי עבירת התפרצות לדירת מגורים טומנת בחובה מינה וביה גם פוטנציאל להתפתחות אלימה ולפגיעה בגוף ובנפש. באשר לעבירת הפרת הוראה חוקית, טענה המאשימה כי בעשותו כי פגע הנאשם ביכולת אכיפת הדין ובערך המוגן של שמירה על הוראות החוק וצווי בית המשפט. בחינת נסיבות העבירות מלמדת, כי התפרץ לדירת המתלוננת דרך החלון בין השעות 07:30 ל-13:30 בשכונת עיסאווייה בירושלים. הוא גנב כסף מזומן בסך 10,000 ₪ שהיו מונחים במעטפה בתוך ארון הבגדים וכן גנב 500 ₪ מקופת החיסכון של הילדים.

כמו כן, הפר הנאשם הוראה חוקית בכך שביום 30.03.17 בשעה 23:35 שהה מחוץ לביתו בניגוד לצו בית המשפט שנינתה כשורה ובכך הפר את תנאי מעצר הבית.

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת המעשים אותם ביצע הנאשם בכך שפגע בערכים החברתיים ובפגיעה בפרטיות המתלוננת אשר גרם לה עוגמת נפש מרובה.

לעניין מתחם העונש הראוי, ציינה ב"כ המאשימה כי בעבירות התפרצות לדירה המתחם נע בין 13 חודשי מאסר בפועל ועד 35 חודשי מאסר. לנוכח העובדה כי הפרת הצו בוצעה תוך הפרת תנאי מעצר בית, יש לקבוע מתחם עמוד 5

אחד לשני התיקים.

בהפנותה לרע"פ 3058/18 שם נקבע מתחם של 12-24 חודשי מאסר, ול-13-04-28478 וכן ל-12-11-56652, מבקשת המאשימה לקבוע מתחם של 12 עד 24 חודשי מאסר. לפיכך, ביקשה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

מנגד, הפנה הסנגור לפסיקה עניפה לפיה הוטלו על נאשמים עונשים במתחם עונש שאינו כטענת המאשימה, ונגזר עליהם מאסר על תנאי וביצוע של"צ ובית המשפט מנע משליחתם למאסר בפועל, ואף לא בעבודות שירות (ע"פ 14167-1015, ת"פ 20930-04-15, ת"פ 41072-03-14, 28432-11-11).

10. בהתחשב בעקרון ההלימה כמהווה עיקרון מנחה בענישה, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות וכן בהתחשב בענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בגין שני האירועים נע בין 10 ל-22 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום

11. על פי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי שישתקם ולקבוע את עונשו של הנאשם בהתאם לשיקולי שיקום אותם עובר הנאשם.

כפי שעולה משני תסקירי שירות המבחן, הנאשם הינו רווק בן 23, נעדר עבר פלילי, אשר הביע חרטה על מעשיו ולקח אחריות מלאה.

הנאשם השתתף בתוכנית גפ"ן שבמסגרתה נחתם הסכם איחוי פגיעות ביום 12.08.18.

הנאשם השתתף במפגש צדק מאחה מרצונו החופשי. המפגש התקיים בנוכחות הנפגעת, שתי מנחות מטעם גפ"ן וחבר ילדות של הנאשם.

במהלך הפגישה שמע הנאשם את טענותיה של הנפגעת ואת תחושת הטראומה הקשה שחוותה, אשר פגעה בביטחון האישי שלה ושל ילדיה. הנאשם סיפר לנפגעת את קורות חייו, על בדידותו והחסר הרגשי שנמצא ברקע והדחף בביצוע העבירה. הנאשם הביע בפניה חרטה, בוושה וצער על מעשיו. הנאשם התחייב לפניה להשתתף מפגש במסגרת המשפחה המורחבת של הנפגעת על מנת שיתנצל בפניהם. הנפגעת הקשיבה בקשב רב לדברי הנאשם והביעה אמפתיה אליו.

במסגרת המפגש נחתם, כאמור, הסכם בו התחייב הנאשם להשיב לה 15,000 ₪ ב-8 תשלומים ועד כה שולמו 3 תשלומים.

בתסקיר המשלים מציינת קצינת המבחן, גב' עדי אשכנזי, כי נוכח לקיחת אחריות מלאה של הנאשם להשתלבות במסגרת גפ"ן וחתומה על הסכם איחוי פגיעות כשהנאשם עומד בהתחייבותו, מעריך שירות המבחן כי לענישה של מאסר בפועל ולו בעבודות שירות תהיינה השלכות קשות על חייו, בהמשך תפקודו ותעסוקתו ועל יכולתו לעמוד בהתחייבויותיו. על כן, המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 280 שעות אשר יאפשר את המשך תפקודו בקהילה.

העונש המתאים

12.

שקלתי את כל השיקולים הנוגעים לעניין בשתי העבירות אותן ביצע הנאשם.

לחומרה, מדובר בעבירת התפרצות חמורה עת פרץ הנאשם דרך חלון ביתה של המתלוננת וגנב מביתה סכום של 10,500 ₪. בעשותו כן פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים, בפרטיותה של המתלוננת, וגרם לה עוגמת נפש ופגיעה בביטחון האישי בשם לב לכך שביתו של אדם הוא מבצרו.

כמו כן, הפר הנאשם את תנאי מעצר הבית בכך שהפר הוראה חוקית ונמצא מחוץ לביתו בניגוד לצו.

לקולא, מדובר בנאשם רווק, ללא עבר פלילי, אשר על פי האמור בתסקירי שירות המבחן עבר חוויות קשות בחייו. הוא השתתף בהליך שיקומי שנקבע על ידי שירות המבחן וכן בתכנית גפ"ן וחתם על הסכם איחוי פגיעות לפיו התחייב להשיב לנפגעת סך של 15,000 ₪ מעבר לסכום שגנב והוא עומד בהתחייבותו ושילם על כה שלושה תשלומים מתוך שמונה. הנאשם

הביע חרטה מלאה על מעשיו, נטל אחריות מלאה, התחייב לבחור בדרך חיים נורמטיבית ומועילה. כמו כן, חסך מזמנו היקר של בית המשפט וכך חסך גם בצורך מסירות עדות מטעם הנפגעת ובני ביתה.

מאז ביצוע העבירה לפני שנתיים, לא הסתבך בפלילים, ובנסיבות אלה עומד הנאשם בגדרי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, ובהתאם להליכי השיקום והמלצת שירות המבחן, וללא בלי היסוס, אני מקבל את המלצת שירות המבחן וגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום על עבירות לפי סעיף 406(ב) ו-384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

ג. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 350 שעות (ולא כפי שהמליץ שירות המבחן) על פי תכנית שתוכן על ידי שירות המבחן תוך 21 יום ותדווח לבית המשפט ללא צורך בקיום דיון נוסף.

ד. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או מאסר למשך 30 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.12.18 ובכל 01 לחודש שלאחריו. עם פיגור באחד התשלומים - תעמוד היתרה לפירעון מיד.

ה. למען הסר ספק, עם מתן גזר הדין, מתבטלים התנאים המגבילים שהוטלו על הנאשם.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ט, 18 נובמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה גב' מירי טל וגב' עדי שהם, הנאשם וב"כ עו"ד

רמזי קטילאט.